

[Stauning.]

trede Udvalg, som behandler Industriens Forhold og anstiller den saglige Prøvelse af, om Told er anvendelig. Venstre har saa alligevel fundet det urimeligt, hvad det har sagt i Agitationen, og er gaaet til Anvendelse af disse Midler, som tidligere var saa ilde sete.

De to foreliggende Lovforslag er altsaa Resultatet af et Arbejde i en Kommission, der er nedsat den 30. Juli. Denne Kommission havde ganske vist en meget begrænset Opgave, idet det hed, at dens Opgave var at undersøge, om Hjælp kunde ydes i Form af kortvarige Driftslaan. Ja, dette Spørgsmaal var vel egentlig overflødig, det behøvede man ikke at nedsætte en Kommission for at faa besvaret. Det kan vel enhver besvare. Ethvert Medlem af de samvirkende Fagforbund er i hvert Fald i Stand til paa staaende Fod at besvare det, saa dertil behøvede man ingen Kommission. Men det var i Virkeligheden det eneste Spørgsmaal, der forelaa for Kommissionen.

Hvis man imidlertid vil give det Udseende af, at disse Lovforslag om Laan til Industri og Haandværk skal bringe Erhvervslivet over Erhvervs-krisen og Arbejds-løsheden, er man ude i positive Forvanskninger. Jeg hørte, at Venstres Ordfører stadig talte om Krisen. Som om disse Lovforslag havde noget som helst med Krisen at gøre! Det ærede Medlem maa dog formentlig have bemærket, at det har de ikke, og det kan de fornuftigvis ikke have. En saadan Laanvirksomhed som den, man her foreslaar, kender vi særdeles vel her i Landet, den er prøvet igennem mange Aar. Man har jo saa langt tilbage som i min tidlige Ungdom haft Laan til Haandværkere, til Motorer, Værktøjsmaskiner o. lign. I mange Aar ydede man slige Laan til Fremme af det lille Haandværk. En udvidet Form for Laan fik man i 1918, da man ydede saakaldte 500 Kr.s Driftslaan til praktisk talt alle dem, som ønskede at komme i Betragtning. Under Krisen i 1921—22 og i 1922—23 var det vist 3½ Mill. Kr. og ½ Mill. Kr. til egentlige Haandværksvirksomheder, man stillede til Raadighed, og ved Lov af 31. Marts 1926 stillede man 4 Mill. Kr. til Raadighed. Det var, skylder jeg at oplyse, Rigsdagen, der indsatte disse Laaneregler i et af den daværende Regering fremsat Forslag, et Forslag, som i øvrigt havde et helt andet Indhold og en helt anden Karakter, nemlig at søge industrielle Erhverv reddet ved Hjælp af nogle Tilskud af midlertidig Art. Rigsdagen indsatte ved

den Lejlighed en Paragraf, der omhandlede Laan af den Art som dem, der ogsaa her er Tale om, og den daværende Regering gik med til dette Forsøg. Men som virkelig Kriseforanstaltning har ogsaa det Forsøg selvfølgelig været uden praktisk Værdi. Der er ikke blevet reddet nogen af de kriseramte Industrier ved Hjælp af disse Laan, selvfølgelig ikke, og heller ingen vil blive reddet i Fremtiden ved Hjælp af de Laan, der nu er Tale om.

Dette hindrer ikke, at vi, som jeg alle rede har sagt, altsaa i og for sig stiller os velvilligt til de to Lovforslag, for saa vidt som vi gaar ud fra, at de vil være ret uskadelige, men vi afventer paa den anden Side stadig Regeringens Indsats overfor Krisen og Arbejds-løsheden. Jeg skal selvfølgelig, da jeg anser disse Forslag for at være uden Forbindelse med disse store Problemer, ikke ved denne Lejlighed fordybe mig deri. Naar vi en Dag, hvad der vel sker en Gang, paa ny faar Krisen og Arbejds-løsheden paa Dagsordenen, kan vi jo beskæftige os dermed, men i Sammenhæng med disse for Krisen og Arbejds-løsheden fuldstændig ligegyldige Forslag er der vel ingen Anledning til at blande dette ind i Diskussionen.

Jeg kan i og for sig paaskønne, at Regeringen nu ogsaa bevæger sig ind i Haandværk og Industri med Tilbud om Hjælp, men jeg maa sige til Regeringen: Det er ikke nok at komme med nogle Forslag, der er Titler uden reelt Indhold, vi venter stadig paa Lovforslag for Haandværk og Industri med Indhold, og dem er vi villige til at behandle uden Hensyn til, om de rammer den Opfattelse, vi gentagende har givet Udtryk, eller de maatte slaa ind paa helt nye Baner.

Jeg formoder — det kunde jeg skønne paa Udtalelser af Venstres Ordfører —, at disse Lovforslag maa undergives nogen nærmere Undersøgelse. Særlig vil jeg antage, at det, som den ærede Ordfører for Venstre sidst talte om, Driftslaaneforeningerne for Haandværkere, maa underkastes en nærmere Prøvelse i et Udvalg. Jeg antager da, det er Hensigten, at ogsaa disse Forslag skal henvises til et Udvalg, hvilket jo nok kan være nødvendigt for at faa opklaret, hvad de egentlig skal tjene til. Men det er vel med disse som med tidligere forelagte Forslag. Der er jo i sin Tid forelagt 3 ogsaa ret værdiløse Forslag, som havde en mere direkte Forbindelse med Industrien. De er henvist til Udvalg for lange Tider siden. Jeg tror ikke, der er noget Resultat endnu. Der er neppe nogen, der rigtig kan huske, hvornaar der sidst har været Møde; der